

מסורת הש"ס

א) ר"ה (ב: טו, פ'); ב) ט"ז, ר"ה י': תמוז ג'; ג) לעיל מדף; ד) יממות יב': ק': תמוז לט'; הדרים לה: [תוספתא פ"ב ה"ד, ד] (ב' ר"מ, ט) [למקנ נח]; ו) [ב' מהר"ם ע"ש], ז) [בכרות ל': ופ"ג, ח] ב"ב קט, סנהדרין נ"ה; ט) יממות ט"ו, י) [ב' אלפס גרס לביבאון, ט] [לעיל ה']; י"ז ס"א י"ה,

תורה אור השלים

- שמו ר' פתאים יי דלותי ולי ידועשי;
- ותענבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם ורקתם סוסים ודוקתם;
- יחזקאל כג אָשֶׁר פִּירָהּ דָּבָר שְׂוֹא וימִיקָּם יִמִּין שָׁקֶר;

תהלים קמ"ח ח

אָחֵר בא עליה ואם אשת הן אסורה אבל אשת ישראל לא דפיתוי קטנה אונס הוא. ותימה למה האריך כל כך לוקמה כפשטה לענין דם נדות דאי לא מיתצדי האי דם נדות הוא, וי"ל דניחא ליה השתא לאשכוחי איסור והיתר לבעלה ואי לענין דם נדה לא נפקא מינה מדיי לבעלה דאפי' אם דם בתולים הוא^(א) האתקון רבנן דרבינו בעילת מצורח ופורש: אלא נפקא מינה כגון שבועל בתוך ג' ונפאק מינה ובעל לאחר ג' ולא מצא דם בו, אי אמרת אימצודי הוא דלא מיתצדי עד לאחר ג' דאי לא ידעית' דליכא לספקי בתך בעילה דלאחר ג' דדואי דם בתולים הוי כיון דלא מיתצדי בתוך ג', לכי"נ כמו שפרשי' בתשובה אימצודי הוא ולא מיתצדי דקאמר ר' יוחנן כי שכית דמיתצדי אבל כי מיתצדי לא הדרי והאי דקאמר האי דם נדה הוא בין תוך ג' בין אחרי נישא דבתוך ג' מספקין וילמא לא התצוד דם נדה הוא והך דלאחר ג' אמרינן דילמא בתוך ג' אימצוד והשתא דם נדה הוא אי"נ כגון שבועל בתוך ג' ולאחר ג' ולא טבלה בתיים והשתא הויא דדאי [גדה] או קמא או מכתריא, ותימה כיון דאמרין דיומתי דמיתצדי הכי קאמר לעיל דאחד בא עליה הוא וימינן דמיתצדי, וי"ל כיון דלא שכיח דמיתצדי תלינן באשת הון לחומרא, והשתא ניחא דפרוך דילמא מכה שבחך ג' חזרת לאלתר והא דאי בא עליה אחר משום דכי הכי דאסרת לה מספק כי אסרת לה מטעם אימצודי הוא דלא מיתצדי הכי נמי יש לאוסרה מספק כי אמרת מיזל אזלי ואחוי משום דילמא חזרת לאלתר: אפר' לה בת י"ג שנה ויום אחד, חימה דלמקנ אמתייתין דבת י"ב שנה ויום אחד נדריה (גדה) [קניימן] תניא אלו דביר ר', וי"ס דגרסינן הכי בת י"ב שנה ויום אחד ואי גרס הכא י"ג סתם ניחא דמתעברת ויולדת בתוך שנת י"ג: מה אני לכהונה, שבעלה לפסול לה:

א) ע"י למקנ דף ס"ה ע"ב אלף תמטה בעל [נפש] לא יגמור ביבאון א"ל א"כ לני טקופו ודורשי ויש לישב ודו"ק.

בְּשֵׁלמָא לרבי יוחנן. דלמר [מד:]: מדי אילקע חשיבות שנה בשנה שלישית לרבי מאיר הויא בת ביאה ניחא ואע"ג דלמר רבי יוחנן ל' יום והכא קמני יום אחד תנאי היא בפרק ארבעה ראשי שנים (ר"ה דף י.) דליכא למ"ד יום אחד בשנה חשוב שנה ואיכא למאן דלמר כו': **אלא לרבי ינאי**. דלמר [מד:]: לר"מ עד סוף שנה שלישית לאו בת ביאה היא קשיא: **הני בסולין**. בתוך ג' שנים: **איפולו**. לשון ידה. כלומר אינן ניטלין על ידי ביאה ואינו דם בתולין עד ג' שנים ויום אחד: אי אמרם מיזל אזלי. בביאה בתוך ג' לגמרי והדר אמו לא מחזקין לה כוונה דהא דלא הדור שהות הוא דלא הויא להו ממון בעילה שבעל מדיר: **אלא אי אמרם**. לא אזלי בביאה תוך ג' הוה ליה למיתי דם לאחר ג' וכיון דלא חזיא אחר ג' עליה לאחר ג' חוונה היא ופסולה לכהונה: **ומאן לימא לן**. כלומר אפי' אם תמצי לומר מיזל אזלי בביאה תוך ג' מי איכא למימר שהות לא הוה להו מאן לימא לן דלא הדרי לאלתר: **האי דם נדה הוא**. האי דמוך ג': **יוסעטי**: **אזי לשלש שנים שאבדנסי**. משגרתאית לביאה: **משמשות** **במון**. תקנתא הוה לשמש במון שלא יתעברו: **סגדל**. כשמתעברת תאומים פעמים שאחד דומק את חזירו ופוחת את צורתו כדאמרין במכילתין^(ב) אין סגדל שאין עמו ולד: **סגמול**. תפרש את צנה מלהניק מחמת עיבורה: **פחוס מכן**. אינה זריכה לשמש במון דודאי לא מתעבר: **יסר על כן**. אם תעבר לא תמות: **מלל**. כלומר אף אני טעמתי טעם זנות: **לא אמרם**. הא דקאמר פסולה לכהונה אלא לחדד: **במתני' קנאה**. וזכה בנכסי אחיו ואע"ג שאין קנין לקטן הרי קנייה לו ועומדת: **ואינו נותן גט עד שיגדיל**. אם צא לגרשה דקדושי אחיו קידושין ואי משום קדושין למהוי צת כהן לישראל לאו קדושין יניהו דקטן דקדיש אין קדושיו קדושין: **ואינו מאכיל**. כגון יס' בן ט', כהן הבא על יצמתו אע"ג דקני לה צדק ביאה לא אכלה בתרומה: **ופוסל אם הצהמה**. אם רצעה ע"פ עד אחד או ע"פ הצעלים אצל סקילה לא דמודה בקנס פטור: **ונסקלה על ידו**. אם יס' עדים: **גב' גנט סוגיא לה**. בתמיה אם צא לגרשה: **מאמר**. קידושי יצמה: **וחליה לזיקסו**. דאין קדושין גומרינן ביצמה להיות כאשתו לנאת גנט צלא חליה אצל ביאה גומרת צה כדכתי' (דברים כה) **יבא עליה: ביאם בן טע**. ביצמתו: לכשיגדיל

ידו והוא פטור: גב' ולכשיגדיל בגט סגי לה ^(א)והתניא ^(ב)עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול מה מאמר בגדול צריך גט למאמרו וחליצה לזיקתו ^(ג)אם יצריך גט ^(ד)למאמרו וחליצה לזיקתו ^(ה)אם יצריך גט ^(ו)אם יצריך גט ^(ז)אם יצריך גט ^(ח)אם יצריך גט ^(ט)אם יצריך גט ^(י)אם יצריך גט ^(יא)אם יצריך גט ^(יב)אם יצריך גט ^(יג)אם יצריך גט ^(יד)אם יצריך גט ^(טו)אם יצריך גט ^(טז)אם יצריך גט ^(יז)אם יצריך גט ^(יח)אם יצריך גט ^(יט)אם יצריך גט ^(כ)אם יצריך גט ^(כא)אם יצריך גט ^(כב)אם יצריך גט ^(כג)אם יצריך גט ^(כד)אם יצריך גט ^(כה)אם יצריך גט ^(כו)אם יצריך גט ^(כז)אם יצריך גט ^(כח)אם יצריך גט ^(כט)אם יצריך גט ^(ל)אם יצריך גט

יוצא דופן פרק חמישי נדה

אָחֵר בא ע"יה. ואם אשת כהן היא אסורה אצל אשת ישראל לא דפיתוי קטנה אונס הוא ואם תאמר אמאי דמיק לאשכוחי נפקותא שצא עליה אחר לגבי זנות לימא בפשיטות כגון שבעל תוך שלשה ומצא דם דאי לא מיתלדו האי דם נדות הוא כדלמר

בסמוך וי"ל דניחא ליה לאשכוחי לענין זנות דהויא כל ימיה אסורה לבעלה ותו דלענין אי הוה דם נדות או דם בתולין לא נפקא מינה האידנא מידי דאפילו הוא דם בתולים הא תקון דעוול בעילת מנאס ופורש: **האי דם נדה הוא**. פירוש הך דמוך ג' דהך דלאחר ג' לכ"ע הוי דם בתולין ותימה דלמאי נקט כלל שבעל אחר ג' כיון דלא נפקא מינה מידי ופירש ר"מ משום דנקטיה לעיל נקטיה נמי הכא ומייהו י"ל אף דם שלאחר ג' יש להסתפק צדס דהא אי אמרינן אימצודי הוא דלא מיתלד כיון דבמון ג' ראתה ודאי דם נדות אם כן דרכה לראות מחמת חימוד בעילה אם כן גס אחר ג' יס להסתפק צדס דהא ונתשובה אחת פרש"י דאימצודי הוא דלא מיתלד דקאמר היינו דלא שכיח הוא דמיתלד אצל כי אימצודי מו לא הדי וקאמר דנפקא מינה דבעל תוך ג' ומנא דם ואחר ג' לא מנא דאי לא אימצוד האי אחר צא עליה דליכא אלא ספיקא אחת דאי דם בתולין היה תוך ג' מותרת ואם דם נדה היה הרי היא זונה והדר קאמר שבעל ומנא דם תוך ג' ואחר ג' דליכא לספוקי צמחוייהו צדס נדה שאל תוך ג' דם בתולין אחר ג' דם נדה דהא לא הדי ואי תוך ג' דם נדה הוא אחר ג' דם בתולין וקשה לפי זה דלמאי לא אשכחן לענין זנות דמנא דם תוך ג' ושזב לא צנע עד י"ב שנים ולא מנא דם דאי מיזל ואמו האי אחר צא עליה אע"ג דספק צא עליה אחר צקטנות או בגדלות כיון דספקא אחת היא אסורה אף לבעלה ישראל ואי אמצודי לא מיתלד שריא לבעלה ישראל דאימור דם דמוך ג' דם בתולין הוה ואפי' אי הוה דם נדות אימר אחר צא עליה צקטנות ואונס הוה וי"ל דאין רגילות שישהא עד י"ב שנה מללנא על אשתו: **בת י"ג שנים ויום א'.** תימה דלקטן צמתי אלו דברי רבי אמתני' דקמני צת י"ב ויום אחד נדרה נדר ויש ספרים דגרסינן צת י"ב ויום אחד ואי גרסינן צת ט"ז שנה צלא יום אחד אחי שפיר ומתעברת ויולדת קאמר ושנת י"ג אין צריך להיות שלס: **מה אני לכהונה**. שנבעלה לפסול לה: קודם

פעם ראשונה ושניה גוער ^(א)בה שלישית מצצה אמר לה אם כן פסולה את לכהונה ^(ב)ראה התלמידים מסתכלים זה בזה אמר להם למה הדבר קשה בעיניכם ^(ג)[אמרו ליה] כשם שכל התורה הלכה למשה מסיני כך פחותה מבת שלש שנים כשרה לכהונה הלכה למשה מסיני ואף רבי עקיבא לא אמרה אלא ^(ד)לחדד בה את התלמידים: **במתני' ^(ה)בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו קנאה ואין נותן גט עד שיגדיל** יומטמא בנדה לטמא משכב תחתון כעליון ^(ו)ופוסל מאכיל בתרומה ^(ז)ופוסל את הבהמה מע"ג המזבח ^(ח)ונסקלת על ידו ^(ט)ואם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(י)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יא)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יב)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יג)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יד)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(טו)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(טז)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יז)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יח)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(יט)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כ)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כא)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כב)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כג)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כד)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כה)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כו)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כז)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כח)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(כט)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו ^(ל)אם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתין על יבמתו

הבעלים, שאינה נסקלת ואינה נאסרת להדיעו (שם), ונסקלת על ידו. אם יש עדים, דאין שור ובהמה נסקלין אלא ע"י עדים וסנהדרין, כדלמר בפ"ק (ב' טז) ב' נמימת הבעלים ק' מיתת השור (שם).

מה.

עו' א מ"י פ"ה מהל' איסורי ביאה הל' כה [שורש] אה"ע ס' כ סעיף א

כג"ה[א]:
עו' ב מ"י שם פ"ה הל' ו סמג לאוין קפא טושי"ע

אה"ע ס' ו ספר ט:
עו' ג מ"י פ"א מהל' ביסו הלגיו"ו ופ"ה שם הל"ה סמג עשין נב טושי"ע אה"ע סימן קסו סעיף ב [וכרס אלפס יבמות פ"י דף ט. הכי קאמר עד שיגדיל ויעוול ויתן גט]:

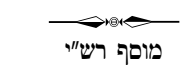
פ ד מ"י פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הלה ג':

פא ה מ"י פ"ח מהל' תרומות [הל' ל"א] והל"ה:

פב ו מ"י פ"ד מהל' איסורי מצח הל"ג:

פג ז מ"י שם הל"ב [ופ"א מהל' איסורי ביאה הל' ין: **פד** ח מ"י פ"א מהל' איסורי ביאה הל"ג:

פה ט מ"י פ"ה מהל' ביסו הל"ה [והל' כא] סמג עשין נב טושי"ע אה"ע ס' קסו סעי' א [וסעי' ב]:

משמשות בבבד. מותרת להם מון בתקום משמם כדי שלא יתעברו [יבמות כ"ב] מותר לכן לאמס בניחן ואינן כמשמיות וזע (בבבות ט"ז), שבאז יעשה עוברא סגדל. שאם תתעבר עובר שני, פוחת השני את צורת הרלשון ודומה לגדלל שטאז דג שנים (בבבות ט"ז) ולד שאין לו צורת פנים, וקי"ל מבס' נדה (כ"ה) אין סגדל שאין עמו ולד, משל לנדה שסטר את מבחרי המזכיר צורמו לאחוריי, דכשהיא מתעברת וחוזרת ומתעברת דוחק האחד את מבחרי ופוחת צורמו [יבמות כ"ב] עובר שני דוחק את הרלשון ופוחת צורמו (שם) שבאז הגבולל את בנה. אם תתעבר סהא זריכה לגמול את בנה מלהניק כמו (בצלותי כ"ה) ויגמל, לשון הגדלה (יבמות כ"ב) מפני שהגלג עובר כשמתעברת ואינו יכול לזנוק ותלמדך להעשוקו משעים וימות (בבבות ט"ז), ואיוודיי קטנה, שמתעברת וימת (יבמות ט') הרלויה להעעבר ולמות (שם י"ב), פחות מבאן. מנח י"א שנה משמשת דרכה לפי שלא תתעבר, אז יתר על כל על צת י"ב שנה, שישמשת דרכה שאם תתעבר לא תמות (בבבות ט"ז, וכע"ז יבמות י"ב), לחדד בה את התלמידים, שקשו לה משוכה עליו (ש"י ובתיים י"ג, ועל"ז ד), שבא על יבמתו קנאה. ויורשה ואלא תפטיר עד בחליה אלא גנט (סנהדרין נח), ואין נותן גט עד שיגדיל. שהיז ע"י קדושי אחיו גדול נאסרה, וגירושין של זה אינן חשוינן להפקיע קדושי אחיו, דקטן הוא ואינו בן דעת (שם), ומטמא בנדה, כבעול נדה ולא כטוע, לטמא משכב תחתון כעליון, לטמא משכב שלו התחתון בעולות של זו, אצל פחות מכן ט' אטו אלא כטוע צנדה לטומאת ערס (שם), ופורסל, את האשה צביאמו מן התרומה, אם הוא אחד מן הפסולין (שם), ואינו מאכיל. אם הוא כהן וצא עליה לשם קדושין אינו מאכילה בתרומה, דקטן אע"י דביאמו צולה אין קניית קטן ולא קרינא ביה קטן כספו (שם), ופורסל את הבהמה, משום נרעס, כגון ע"פ עד אחד או ע"פ

דעת (שם), ומטמא בנדה, כבעול נדה ולא כטוע, לטמא משכב תחתון כעליון, לטמא משכב שלו התחתון בעולות של זו, אצל פחות מכן ט' אטו אלא כטוע צנדה לטומאת ערס (שם), ופורסל, את האשה צביאמו מן התרומה, אם הוא אחד מן הפסולין (שם), ואינו מאכיל. אם הוא כהן וצא עליה לשם קדושין אינו מאכילה בתרומה, דקטן אע"י דביאמו צולה אין קניית קטן ולא קרינא ביה קטן כספו (שם), ופורסל את הבהמה, משום נרעס, כגון ע"פ עד אחד או ע"פ